

Robert Koch, właściwie: Heinrich Hermann Robert Koch (ur. 11 grudnia 1843 w Clausthal, zm. 27 maja 1910 w Baden-Baden) – niemiecki uczonec, lekarz i bakteriolog.

Odkrywca m.in. bakterii wywołujących węglik, cholere i gruźlicę. Laureat Nagrody Nobla w dziedzinie fizjologii lub medycyny w 1905 r. za badania nad gruźlicą. Wprowadził do praktyki pożywki zestalane żelatyną.

Był, obok Ludwika Pasteura, jednym z twórców mikrobiologii lekarskiej.

Autor postulatów Kocha, pozwalających określić, czy dany mikroorganizm rzeczywiście jest czynnikiem chorobotwórczym.

W latach 1872–1880 był lekarzem powiatowym w Wolsztynie. W budynku, w którym mieszkał i pracował, znajduje się poświęcone mu muzeum.

Jednym z najdonioślejszych odkryć Kocha było opracowanie sterylizacji z wykorzystaniem pary wodnej, niszczącej formy przetrwalnikowe węglika (aparat Kocha).

W 1890 roku Koch sądził, że znalazł lekarstwo na gruźlicę. Uzyskał je z zabitych bakterii gruźlicy.

Lek okazał się jednak nieskuteczny. Przez dekadę aż do roku 1903 badał naturę gruźlicy oraz metody jej leczenia w Szpitalu im. Augusta Hohenlohe w Sławięcicach na Górnym Śląsku (obecnie województwo opolskie). Znał język polski.

[Koch Robert - Encyklopedia PWN - źródło wiarygodnej i rzetelnej wiedzy](#)